

nosť, že podľa znaleckej mienky vada oka dá sa odstrániť operáciou, lebo aj podľa znaleckej mienky operácia je spojená s rizikom.

Čís. 5393.

Za podmienok § 94 tr. zák. treba započítať do trestu i väzbu vytrpenú v cudzozemsku.

Rozhodnutím alebo opatrením súdnym s hľadiska § 108 tr. zák. treba rozumeť len rozhodnutie alebo opatrenie tuzemského súdu.

(Rozh. zo dňa 8. októbra 1935, Zm III 227/35.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti R. R. pre zločin podvodu atď. následkom zmätočnej sťažnosti obžalovaného a jeho obhájcu z povinnosti úradnej z dôvodu zmätočnosti označeného v bode 1 c) § 385 tr. p., zrušil rozsudky oboch nižších súdov ve výroku, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným prečinom podvodu podľa § 50 tr. nov. a § 380 tr. z., a sprostil obžalovaného na základe § 326, č. 3 tr. p. od obžaloby pre tento čin. V dôsledku čiastočného oslobodenia obžalovaného vymeral mu najvyšší súd znova trest a dal súdu prvej stolice poukaz, aby v smysle § 505, odst. 2 tr. p., rozhodol o započítaní ďalšej väzby.

Z d ô v o d o v:

Pri preskúmaní veci z povinnosti úradnej zbadal najvyšší súd, že rozsudky nižších súdov trpia zmätočnosťou, označenou v § 385, čís. 1 c) tr. p., pokiaľ obžalovaného uznaly vinným prečinom podvodu podľa § 50 tr. nov. a § 380 tr. z.

Podľa zisteného skutkového stavu tento trestný čin bol spáchaný v T. a v B. v Maďarsku postupne, a to v dobe od roku 1927 do konca roku 1930. Pre tento čin bolo proti obžalovanému trestné pokračovanie zavedené u príslušného súdu v Maďarsku. Keď však v behu trestného pokračovania obžalovaný — ktorý je československým štátnym občanom — sa vrátil do Československej republiky, bol skutkový stav tunajším vrchnostiam sdelený prípisom kr. štátneho zastupiteľstva v Budapešti cieľom ďalšieho stíhania obžalovaného.

Štátne zastupiteľstvo v B. B. dňa 22. marca 1934 podalo návrh vyšetrojúcemu sudcovi u krajského súdu v B. B., aby vo veci previedol stopovanie a následkom toho návrhu vyšetrojúci sudca dňa 4. apríla 1934 učinil opatrenie, aby G. B. bol vo veci ako obvinený vypočutý. Do tejto doby nebolo učené tunajšími súdmi žiadne opatrenie proti obžalovanému.

Podľa posl. odstavca § 106 tr. z. u prečinov sa premlčuje trestné pokračovanie po uplynutí troch rokov. Premlčanie počína podľa § 107 tr. z. dňom dokonania činu a podľa ustanovení § 108 tr. z. sa pretrhuje súdnym rozhodnutím alebo opatrením proti vinníkovi. Ponevác však od

dokonania trestného činu (prečinu podvodu) až do prvého opatrenia súdu, namiereného proti obžalovanému, uplynula už doba troch rokov na premlčanie zákonom stanovená, preto v súdenom prípade dotyčne prečinu podvodu, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným, nastalo premlčanie, ktoré vylučuje zavedenie trestného pokračovania. Neprichádzajú tu v úvahu pre prerušenie premlčania snád' opatrenia, ktoré učinily v tejto veci súdy v cudzozemsku (v Maďarsku), lebo s hľadiska § 108 tr. z. pod rozhodnutím alebo opatrením súdnym treba rozumeť rozhodnutie alebo opatrenie len súdu tunajšieho (československého) a preto doba premlčania činu nemôže byť prerušená prípadným trestným pokračovaním alebo niektorým súdnym opatrením v cudzozemsku, ako to najvyšší súd vyslovil už vo svojom rozhodnutí Zm III 89/25 (Právny Obzor, 1926, str. 215). Preto najvyšší súd — hľadiac na ustanovenie posledného odstavca § 385 tr. p. — pokračoval podľa § 33, odst. 1 por. nov.

Rozsudkom vrchného súdu bola obžalovanému započítaná do trestu len väzba, v ktorej bol obžalovaný od 9. októbra do 17. októbra 1934, avšak ani krajský súd ani vrchný súd nerozhodol o započítaní tej predbežnej väzby, ktorú v tejto veci vytrpel obžalovaný v trestnom pokračovaní zavedenom v Maďarsku, a to od 1. mája do 16. mája 1931. Bolo preto krajskému súdu uložené, aby podľa § 505, odst. 2 tr. p. dodatočne rozhodol o prípadnom započítaní tejto väzby.

Poznamenáva sa pri tom, že nakoľko ide o nezávinenú väzbu, vytrpenú pred vynesení rozsudku prvej stolice, a tým sú aj dané podmienky pre započítanie väzby v smysle § 94 tr. z., — nie je prekážkou pre jej započítanie okolnosť, že bola vytrpená v cudzozemsku, lebo § 94 tr. z. v tomto smere neobsahuje žiadne obmedzenie a preto niet ani rozdielu, vytrpel-li vinník väzbu tuná alebo v cudzozemsku. Plynie to vzlášť aj z porovnania ustanovení § 13 a § 94 tr. z., lebo podľa § 13 tr. z. — v prípadoch §§ 8 a 9 tr. z. — časť trestu vytrpená v cudzine musí byť vždy započítaná do trestu, ktorý bol uložený súdmi československými, a doplňuje toto ustanovenie § 94 tr. z., ktorý imperatívne predpisuje, aby bola započítaná do trestu väzba (vytrpená pred vyhlásením rozsudku prvej stolice), pokiaľ ju odsúdený nezavinil.

Čís. 5394.

Ke skutkové podstatě zločinu podle § 176 tr. zák. se nevyžaduje, aby spáchané násilí mělo v zápětí poranění třetí osoby, spojené s kvalifikovaným porušením jejího zdraví. Dopustil-li se vinník kromě násilí, potřebného k naplnění skutkové podstaty zločinu podle § 176 tr. zák., ještě takového činu, který měl v zápětí těžké poranění třetí osoby, jest onen zločin v materiálním souběhu se zločinem podle § 301, případně podle § 308 tr. zák.

(Rozh. ze dne 8. října 1935, Zm IV 156/35.)